

melse, og hvor en Aldersgrænse ikke vilde være paa sin Plads, f. Eks. overfor forældreløse Børn med Hensyn til de Midler, der er sat til Side til deres Opdragelse. At det slet ikke er saa smaa Beløb, det drejer sig om her, og at de paa ingen Maade opvejes ved de Indrømmelser, der er gjort til modsat Side, og, som det ærede Medlem Hr. Wilmann nævnte, i Regeringsforslaget, viser sig ved en simpel Sammenligning. Naar man tager Regeringsforslagets Lempelser og dets Skærper, viser det sig, at en Formueindtægt paa 3 000 Kr. — det er beregnet efter 5 pCt., altsaa for en Formue af 60 000 Kr. — faar efter Finansministerens Forslag, Lempelserne taget i Betragtning, en Skat paa 121 Kr., medens den efter den gældende Skattelov kun faar 87 Kr. Man kan sige, at det er ikke saa forfærdelig meget, de 34 Kr., men ved en Indtægt som denne, der jo er en ganske almindelig Arbejderindtægt, tæller 34 Kr. virkelig ogsaa med.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch spurgte, hvor Selskaberne skulde flygte hen. Jeg skal dertil sige, at de har sandelig mange Steder at flygte hen, vi har her i Landet en ualmindelig høj Selskabsskat, medens man andre Steder har en noget mere — hvad skal jeg kalde det — økonomisk mere forstandig Opfattelse af dette Forhold, og jeg skal minde om, at noget af det første, som Mac Donalds Regering i England, altsaa en rent socialdemokratisk Regering, gjorde, var at ophæve den særlige engelske Corporation Tax, hvorved de engelske Selskaber blev fri for denne særlige Beskatning. Det var en socialdemokratisk Regering, som gjorde det ud fra en Betragtning, der nærmer sig betydeligt mere min end det ærede Medlem Hr. P. Munchs. Der var f. Eks. et Land, hvor saadanne Selskaber kunde flytte hen. I det hele taget maa man erindre, at hvis ikke Danmark yder disse blandede Selskaber, som jeg nævnte, ret blide Kaar, ligger Fristelsen meget nær, for selv om det er et højt beskattet Land, det drejer sig om, vilde Flertallet af Aktionærerne sige: Naa ja, begge Lande flaar os, lad os saa hellere blive i det Land, vi hører til.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1

vedtoges med 70 Stemmer, medens 49 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

Ændringsforslagene Nr. 2—4

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 5 ansaas som vedtaget efter Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 3.

Ændringsforslagene Nr. 6—8

vedtoges uden Afstemning.

§ 1, saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

§§ 2 og 3

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Afgift af Arv og Gave Nr. 147 af 10. April 1922.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 3524; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 501).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Wilmann): Jeg kan indskrænke mig til ganske kort at anbefale de stillede Ændringsforslag samt Overgangen til tredje Behandling.

N. Neergaard: Jeg skal indskrænke mig til at henpege paa, at det Mindretal, hvortil jeg hører, i Betænkningen har udtalt, at vi finder den nuværende Arveskat allerede at være meget høj og saa høj, at den ikke yderligere bør forøges. Med denne Motivering vil jeg anbefale mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme ved Afstemningen over Ændringsforslagene og ved tredje Behandling at stemme mod Lovforslaget.

Fibiger: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale mine Meningsfæller at afholde sig fra at stemme for de her foreliggende Ændringsforslag og ved tredje Behandling at stemme mod Lovforslaget. Baade da Lovforslaget blev forelagt i Fjor og ogsaa nu i